

REMISSYTTRANDE
2022-02-14

Swedish
FinTech
Association.

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se
fi.fma.b@regeringskansliet.se

Remissyttrande – Betaltjänster – några förtydliganden, Fi2021/03948

Inledning

The Swedish Financial Technology Association (SweFinTech) är en branschorganisation för svenska fintechbolag och samlar över 80 bolag inom branschen. Vi samlar företag inom betalningar, lån, crowdfunding, investeringar med mera och vårt syfte är att stärka det svenska ekosystemet och skapa en välfungerande marknad för svenska fintechbolag.

Swedish FinTech Association har genom remiss den 14 december 2021 beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian Betaltjänster – några förtydliganden.

Swedish FinTech Association har inget att invända mot de lagändringar som föreslås i promemorian. Swedish FinTech Association vill emellertid påtala ett ytterligare behov av förtydligande i lagen (2010:751) om betaltjänster ("LBT") såvitt avser utformningen av bestämmelsen i 1 kap. 2 § 5 LBT. Bestämmelsens ordalydelse ger intrycket av att svensk rätt endast betraktar det som betaltjänsten inlösen när det är fråga om betalningstransaktioner där ett betalningsinstrument har använts, medan den riktiga innebörden av betaltjänsten inlösen, enligt ett korrekt införlivande av betaltjänstdirektivet, avser även andra slags betalningstransaktioner (dvs. där något betalningsinstrument inte har använts). Bestämmelsen i 1 kap. 2 § 5 LBT bör därför förtydligas genom att omformuleras från att lyda "utgivning av betalningsinstrument eller inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts" till att i stället lyda "utgivning av betalningsinstrument eller inlösen av betalningstransaktioner".

LBT infördes år 2010 och implementerade Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ("PSD"). I 1 kap. 2 § LBT infördes en bestämmelse som anger vad som avses med betaltjänster i LBT. Den dåvarande punkten 4 reglerade betaltjänsten "inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts". Motsvarande förteckning över reglerade betaltjänster utgjordes av Bilaga I till PSD, där punkt 5 löd "Utfärdande av och/eller förvärvande av betalningsinstrument". Det andra ledet i punkt 5 i Bilaga I motsvarades av 1 kap. 2 § 4 LBT, i dess ursprungliga lydelse år 2010.

Vid den tidpunkten var den ifrågavarande betaltjänsten, i vardagligt tal benämnd inlösen, avgränsad till betalningstransaktioner där betalningsinstrument använts. Tjänster som fyllde motsvarande funktion för andra slags betalningar (där något betalningsinstrument inte använts) föll utanför bestämmelsen i 1 kap. 2 § 4 LBT i dess dåvarande lydelse.

Detta ändrades emellertid genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden ("PSD2"), som innebar en utvidgning av vad som inryms i betaltjänsten inlösen.

Punkt 5 i Bilaga I till PSD2 lyder: "*Utgivande av betalningsinstrument och/eller förvärv av betalningstransaktioner.*"¹ Tjänsten avsåg i PSD2 inte längre inlösen av *betalningsinstrument*, utan inlösen av *betalningstransaktioner*. Skälet till ändringen var att göra definitionen teknikneutral och inte längre avgränsad till betalningar med kort eller andra betalningsinstrument. Det framgår av skäl 10 till PSD2.

"Detta direktiv inför en neutral definition av inlösen av betalningstransaktioner i syfte att inte bara fånga upp de traditionella inlösenmodellerna som rör användningen av kontokort utan också olika affärsmodeller, inbegripet de modeller där mer än en inlösare medverkar. Detta bör säkerställa att sälj företag får samma skydd oavsett vilket betalningsinstrument som används om verksamheten är densamma som inlösen av korttransaktioner. Tekniska tjänster som tillhandahålls av betalningstjänstleverantörer, såsom renodlad bearbetning och lagring av uppgifter eller drift av terminaler, bör inte anses innebära inlösen. Vissa inlösenmodeller inbegriper dessutom inte någon faktisk överföring av medel från inlösaren till betalningsmottagaren eftersom parterna kan enas om andra typer av lösningar."

Det infördes också i PSD2 en definition av den nya formuleringen av betaltjänsten *inlösen av betalningstransaktioner* med följande lydelse:²

"en betaltjänst som tillhandahålls av en betaltjänstleverantör som har ingått avtal med en betalningsmottagare om att denne ska acceptera och behandla betalningsmottagarens betalningstransaktioner och som leder till överföring av medel till betalningsmottagaren"

Vid den svenska implementeringen av PSD2 tycks lagstiftaren inte ha uppmärksammat den nu aktuella ändringen i punkt 5 i Bilaga I till direktivet (dvs. ändringen från "betalningsinstrument" till "betalningstransaktioner"). Tvärtom uttryckte lagstiftaren att:

"Inlösen av betalningstransaktioner är en betaltjänst enligt direktivet (punkt 5 i bilaga I, vars lydelse överensstämmer med samma punkt i bilagan till första betaltjänstdirektivet), dvs. en sådan tjänst som enligt huvudregeln omfattas av krav på tillstånd."

Till följd av detta kvarblev hänvisningen till betalningsinstrument i bestämmelsen i 1 kap. 2 § 5 LBT. Detta utgör alltså resultatet av ett förbiseende, och någon avsikt från den svenska lagstiftaren att avvika från definitionen i PSD2 kan inte utläsas av förarbetena. Tvärtom hänvisades det i förarbetena till det ovan citerade skäl 10 till PSD2.³ Lagstiftaren förklarade också uttryckligen att:

"För att säkerställa ett sådant skydd som anges i skälen till direktivet bör en neutral definition av termen tas in i betaltjänstlagen."⁴

En definition av inlösen av transaktionsbelopp infördes också i LBT, som lyder "*en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren*".⁵

¹ Den svenska översättningen av direktivet använder termen "förvärv" vilket är synonymt med inlösen, jfr. den engelska språkversionens "acquiring" (prop. 2017/18:77, s. 118).

² Art. 4(44) PSD2.

³ Prop. 2017/18:77, s. 118.

⁴ Prop. 2017/18:77, s. 118.

⁵ 1 kap. 4 § LBT.

Definitionen nämner inte betalningsinstrument, vilket återspeglar lagstiftarens avsikt att den svenska regleringen skulle överensstämma med direktivet i detta avseende.

Av ovan anförda skäl bör bestämmelsen i 1 kap. 2 § 5 LBT förtydligas för att på ett korrekt och tydligt sätt återspegla motsvarigheten i PSD2. Det bör lämpligen ske genom att bestämmelsen omformuleras från att lyda ”*utgivning av betalningsinstrument eller inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts*” till att i stället lyda ”*utgivning av betalningsinstrument eller inlösen av betalningstransaktioner*”.

Louise Grabo
Generalsekreterare
